

בש"פ 5706/19 - יוסף מוסטפא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5706/19

לפני:

כבוד השופט י' עמית

העורר:

יוסף מוסטפא

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת בתיק
עמ"י 4627-09-19 שניתנה ביום 2.9.2019 על ידי
כבוד השופט ערפאת טאהא

בשם העורר:

עו"ד עופר קופרמן

החלטה

1. בתמצית שבתמצית, המבקש נעצר במעצר ימים לאחר שנחשד בעבירות נשק והעסקת, הלנת והסעת שב"חים. המבקש שוחרר ביום 30.8.2019, אך בחלוף יומיים, ביום 2.9.2019, נעצר בשנית על ידי קצין משטרה בגין עבירת הנשק, וזאת בעקבות התפתחות בחקירה. ערר שהגיש המבקש לבית משפט השלום בנצרת על החלטת קצין המשטרה לעצרו נדחה (החלטת כב' השופטת ל' יונג-גופר מיום 2.9.2019). המבקש הגיש ערר לבית משפט המחוזי בנצרת, שנדחה גם הוא בו ביום (החלטת כב' השופט ע' טאהא מיום 2.9.2019).

2. על החלטת בית המשפט המחוזי הוגשה הבקשה למתן רשות לערור שלפניי, שהונחה על שולחני היום בשעות אחר הצהריים. ברם, ביני לביני הוגשה לבית משפט השלום הצהרת תובע, ובהחלטתו מהיום קבע בית המשפט כי קיימת תשתית ראיתית מספקת לצורך מעצר העורר בשלב זה של ההליכים, וכי קיימת עילת מעצר, הן בשל המסוכנות הטמונה בעבירות בנשק, הן בשל החשש לשיבוש החקירה. בית משפט השלום קיבל אפוא את בקשת המדינה, והורה על מעצר המבקש עד ליום 8.9.2019.

3. בנסיבות אלו, משעה שעניינו של המבקש נכנס לגדרו של סעיף 17(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה

- מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), פתוחה בפני המבקש הדרך לערור על ההחלטות בעניין מעצרו בהתאם לזכות הדיונית המוקנית לו בחוק המעצרים. במצב דברים זה, אין מקום להידרש לשאלת זכותו של המבקש להגיש ערר על החלטת קצין המשטרה לעצרו מחדש (וזאת מבלי שנעלמו מעיני הערותיהם של בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי בנושא זה). באשר ליתר טענותיו של המבקש, אין בהן כדי לעורר סוגיה משפטית או ציבורית המצדיקה מתן רשות לערור בגלגול שלישי.

4. אי לכך, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ג' באלול התשע"ט (3.9.2019).

ש ו פ ט